

'Επὶ τῇ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «'Εστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ' — ΑΡΙΘ. 628

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ.

ΣΤΡΕΒΛΩΘΕΙΑ ΥΠΑΡΞΙΣ, διήγημα.

Η ΕΝ ΚΟΡΕΙΚΗ, ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ, ὑπὸ Ν. Β. Φαρδῦ.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝ.

ΤΟ ΡΑΓΙΣΜΕΝΟ ΒΑΖΟ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΚΑΒΕΙΡΩΝ

'Από τινος αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἀναγράφουσιν εἰδήσεις περὶ τοῦ παρὰ τὰς Θήβας ἀνασκαπτομένου ἱερῶς τῶν Καβείρων καὶ περὶ τῶν ποικίλων εὐρημάτων τῶν ἐξ αὐτοῦ προερχομένων. Οὕτω δὲ τὸ ὄνομα τῶν Καβείρων, τὸ τίως μόνον εἰς τοὺς εἰδικῶς περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιότητα ἀσχολούμενους γνωστὸν, φέρεται νῦν ἀνὰ τὰ στόματα πάντων χωρὶς ἐν τεύτοις νὰ γνωρίζωσι πάντες ἀκριβῶς ἂν εἶναι ὄνομα ἀνθρώπων ἢ θεῶν ἢ ὄνομα χώρας.

Οἱ Κάβειροι ἦσαν δαίμονες, δύο ἢ τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, λατρευόμενοι εἰς πολλὰ τῆς Ἑλλάδος μέρη, τὰς Θήβας, τὴν Ἀθηδῶνα, τὴν Σαμοθράκην, Ἰμβρόν, Λήμνον, τὴν Ἀνδανίαν τῆς Μεσσηνίας καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ ἀριθμὸς, ὡς γνωστὸν, προκειμένου περὶ τοιοῦτων δαιμόνων δὲν σημαίνει πολὺ· μήτε αἱ Χάριτες ἦσαν παντοῦ καὶ πάντοτε τρεῖς, μήτε αἱ Μοῦσαι ἐννέα.

Ἡ σημασία τῶν Καβείρων δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστὴ· φαίνεται ὅτι ἦσαν προσωποποιήσεις τῶν παραγωγικῶν τῆς φύσεως δυνάμεων, θεοὶ τῆς γεωργίας, τῆς ἀμπελοργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, ἔχοντες μεγίστην ὁμοιότητα μετὰ τῆς Δήμητρος, τοῦ Διονύσου, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ Ἡραίου καὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς φύσεως θεῶν· διὰ τοῦτο δὲν εἶναι παράδοξον, ὅτι παρίστανται ἐν τῇ τέχνῃ ἐν μορῇ ὁμοία ἐνίοτε μὲν τῇ τοῦ Διονύσου, ἄλλοτε δὲ τῇ τοῦ Ἑρμοῦ. Ἐν Λήμνῳ ἦσαν δύο, συνήθως δὲ τοὺς ἐφρατίζοντο ὡς υἱοὺς καὶ βοηθοὺς τοῦ Ἡραίου, τοῦ θεοῦ τοῦ πυρός· καὶ τοῦτο διότι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἡ καλὴ ποιότης τοῦ οἴνου ἦτο, ὡς σήμερον ἐν Θήρᾳ, ἀποτέλεσμα τῆς ἡφαιστειώδους φύσεως τοῦ ἐδάφους. Καὶ ὁ Αἰσχύλος ἐν τινὶ δράματι παρέστησεν αὐτοὺς ὡς δαίμονας ἀγαθοῦς φιλοξενούντας ἐν Λήμνῳ τοὺς Ἀργοναύτας καὶ παρέχοντας αὐτοῖς ἄφθονον οἶνον. Οἱ ἐν

Θήβαις λατρευόμενοι ἦσαν ἐπίσης δύο, καλούμενοι Προμηθεὺς καὶ Αἰτιαῖος, ἐλέγετο δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οἱ Κάβειροι ἦσαν ἄλλοτε ἄνθρωποι, εἰς οὓς ἡ Δήμητρα αὐτὴ εἶχε διδάξει τὴν τελετὴν, ἣν βραδύτερον οἱ ἱερεῖς ἐτέλουν ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῶν. Ἐκ τούτου ἔπεται ὅτι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐφρατίζοντο ὡς θεοὺς τῆς γεωργίας. Ἐν Σαμοθράκῃ οἱ Κάβειροι ἐλατρεύοντο μὲν καὶ ὡς θεοὶ τῆς φύσεως ἔχοντες συγγένειαν μετὰ τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Διονύσου, πρὸ πάντων ὅμως ἐπιστεύετο ἐνταῦθα ὅτι ἔσωζον ἐκ τῶν κινδύνων ἰδίως τῆς θαλάσσης τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτοὺς. Ἐπρεπεν ὅμως νὰ γνωρίζῃ τις τὸν τρόπον τῆς ἐπικλήσεως, ἐδιδάσκετο δὲ ὁ τρόπος οὗτος ἐν τοῖς μυστηρίοις, τὰ ὅποια διὰ τοῦτο ἀπέκτισαν μεγίστην φήμην κατὰ τοὺς ἀλεξανδρινούς καὶ ῥωμαϊκοὺς ἰδίως χρόνους. Εὐνόητον εἶναι, ὅτι περὶ τῶν μυστηρίων τούτων ἡμεῖς ἐλάχιστα γινώσκομεν· τὸ πρῶτιστον καὶ μέγιστον τῶν μυουμένων καθήκον ἦτο νὰ μὴ ἀνακινῶσιν οὐδὲν εἰς τοὺς ἀμυήτους ἐκ τῶν ὁργίων, ἃ εἶχον ἴδει· βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι τὰ ὅργια ταῦτα συνίσταντο ἀπλῶς εἰς δραματικὴν παράστασιν μύθων τινῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς θεοὺς πρὸς τιμὴν τῶν ὁποίων ἐτελοῦντο. Ἡ παράστασις διεξήγετο ὑπὸ τῶν ἱερέων, οἵτινες συγχρόνως ἐξήγουν τὰ δρώμενα. Δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐδασίλευεν ἡ ἀκολασία. Βεβαίως πολλὰ ἐκ τῶν ἐκεῖ δρωμένων ἦσαν κατὰ τὰς ἰδέας ἡμῶν τῶν σήμερον ἄσεμνα· ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὅμως ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ θρησκεία, ὡς ἐν γένει πᾶσαι αἱ θρησκείαι αἱ θεαὶ καὶ βάσεις ἔχουσιν αὐτὴν τὴν φύσιν, εἶναι ἄσεμνοι· αἵτιον δὲ τούτου εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως ἢ ὡς ὄντα ὅμοια ἑαυτῷ καὶ καθ' ὁμοίον τρόπον ἐνεργεῖν· τὴν γονιμοποίησιν τῶν ἀγρῶν διὰ τῆς βροχῆς ἐκλαμβάνει ὡς ἐρωτικὴν συμπλοκὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Σαμοθράκης φαίνεται ὅτι εἰς τῶν Καβείρων παρίστατο κατ' ἐξοχὴν ἐρωτικὸς, κατὰ τὰς σήμερον μάλιστα περὶ αἰδοῦς ἐπικρατούσας ἰδέας κτηνώδους ἐρωτικῆς· ἀλλὰ τοῦτο ἦν ἀπλοῦν μῦθος τῆς μεγάλου τοῦ θεοῦ δυνάμεως ἐπενεργούσης εὐεργετικῶς ἐπὶ τῆς φύσεως πρὸς παραγωγὴν ἀφθόνων καρπῶν.

Περὶ τῆς ἐν τῷ Καβείρῳ Θηδῶν τελετῆς ὀλιγώτερα εἰσι γινώσκοντες κυρίως οὐδὲν· διότι ὁ Πausanias, ὅστις ἦτο εὐσεβέστατος ἄνθρωπος, λέγει ὅτι δὲν τῷ ἐφαίνετο ὅστιν νὰ γράψῃ περὶ αὐτῶν. Εἴθε αἱ νῦν ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαὶ νὰ διδάξωσιν ἡμᾶς πλεονα τοῦ Pausanias. X.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

'Ἐξεδόθη ἐν τῷ γεωγραφικῷ περιοδικῷ «A. Petermanns Mitteilungen aus Justus geographischen Anstalt», ἀριθ. 88, μονογραφία γεωγραφικῆς τῆς νήσου Κερκύρας κυρίως γεωγραφικῆς ὑπὸ τοῦ J. Partsch μετὰ τριῶν γεωγραφικῶν πινάκων, ὧν δύο πολιτικὸς καὶ τοπογραφικὸς, ὁ δὲ τρίτος γεωλογικὸς. Τὸ ἔργον τοῦτο ὁ συγγραφεὺς ἀφιεροῖ εἰς τὸν Ἑρρίκον Κίπερτ καὶ εἰς τὸν Ἰωάννην Ῥωμανὸν γυμνασιάρχην ἐν τῷ γυμνασίῳ Κερκύρας.

—Οἱ Παῖδοι ἔτυχον ἐρευνήτου καὶ ἱστορικοῦ, ὅποσον οὐδεμία ἄλλη τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν ἑλληνικῶν νήσων, ἔξαιρὸς τῆς Κρήτης καὶ τῆς Κύπρου. Οὐχὶ ἀπλοῦς τις καὶ λόγιος περιηγητὴς, ἀλλ' εἰ τῶν βλαστῶν τοῦ Ἀφθουρικκοῦ οἴκου, ὁ ἀρχιδουὺς Λουδοβίκος Σαλδατώρ παρέσχεν εἰς τὴν ἀγωνιστὸν τοῖς πολλοῖς νήσον τῶν Παξῶν μεγάλην σημαντικότητα, συντάξας περὶ αὐτῆς καὶ ἐκδόου βιβλίον ἐκ πεντακοσίων σελίδων εἰς μέγεθος τετάρτου μετὰ 98 μεγάλων καὶ 123 μικροτέρων εἰκονογραφειῶν. Ὁ λόγιος καὶ περὶ τὰς θαλασσίας ἀποδημίας ἐντρεφέστατος ἀρχιδουὺς ἐξελέξατο τὴν

ἀφανεστάτην τὴν ἑλληνικῶν νήσων ὑποκείμενον τῶν ἔρευνῶν καὶ μελετῶν του, κατάρθωσε δὲ νὰ ἀποδείξῃ αὐτὴν περιφανῆ καὶ περιόνυμον. Ἐν ταῖς πεντακοσίαις σελίδι τοῦ ἐκπρεπεστάτου ἐπὶ τυπογραφικῇ διασκευῇ καὶ διακοσμήσει, ἀξιολογώτατος δ' ἐπὶ τῷ πραγματικῷ περιεχομένῳ πονημάτων του, ὁ εὐαίθετος ἀρχιδουὲς ἀφηγεῖται μετὰ θαυμαστῆς λεπτομερείας τὴν ἐν τοῖς ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις χρόνοις ἱστορίαν τῶν Παξῶν καὶ τῆς Ἀντιπέζου, ἐξετάζων οὐχ ἥττον ἀκριβῶς πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν γεωγραφίαν, τὸν πληθυσμὸν, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν, τὴν βιομηχανίαν, τὴν κτηνοτροφίαν κτλ. Οὐχ ἥττον δὲ ἐπιμελῶς ἀφηγεῖται τὰ ἥθη καὶ ἔθιμα τῶν Παξίων καὶ τὰς ἄλλας αὐτῶν παραδόσεις. Ἐν τῷ κτήματι τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῶν Παξῶν φέρεται πολλὰ καὶ περιέργως μαρτυρήσας ἐκ τοῦ Ἡροδότου, Πλινίου, Πολυβίου, Δίωνος τοῦ Κασίου, Πλουτάρχου καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ γλωσσογράφου Ἡουχίου. Οἱ Παξοὶ ἐγένοντο ἰδίως περιόνυμοι διὰ τὴν ἐγγὺς αὐτῶν τῷ 229 π. Χ. συγκροτηθεῖσαν ναυμαχίαν τῶν Ἰλλυριῶν πειρατῶν, τὸν παρὰ τῆς βασιλείας Τεῦτας ἐκτεμνθέντων ἐναντίον τῶν Κερκυραίων, τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Ἀχαιῶν. Οἱ Ἰλλυριοὶ ἐθρίαμβουσιν, εἶτα δὲ ἐξεπολιόρκησαν τὴν Κέρκυραν. Προσιδόντες ἔπειτα οἱ Ῥωμαῖοι ὑπὸ τοὺς ὑπάτους Φούβιον καὶ Ποστούμιον ἐκάθησαν τὸ Ἴόνιον πέλαγος ἀπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πειρατῶν. Ὁ ἀρχιδουὲς λέγει πολλὰ καὶ περίεργα περὶ τοῦ βίου τῶν Παξίων, ἐξ ὧν μνημονεύει ὀνομαστὶ καὶ τοὺς αὐτόθι προεξάρχοντας καὶ μέγα δυνάμεις ἐπὶ προσωπικῇ αὐθεντίᾳ καὶ ὑπολήψει· ἀναφέρει λ. χ. μετὰ σεβασμοῦ καὶ φιλοφροσύνης τὸν ὀδοκατασκευῇ καλὸν Δωρόθεον τὸν, δημοτικὸν παρὰ τοῖς Παξίοις Νέστορα καπετάν—Σπύρον, τὸν πολυκλαχτόν θαλασσινὸν καπετάν Γεώργιον, τὸν εὐφυῆ ἀγιοπαῖδα Νικήταν, τὴν φλύαρον πλύντριαν καὶ περικαλλῆ λιθοφόρον Τασσίαν, τὸν πολυβέλτηον Ἀὐτὸν Ζεὺν τῶν Παξίων, Γιορ—Κέκον, τὸν ἀλιέα Κίχην, φιλοτεχνεῖ δὲ καὶ ἄλλων Παξίων ἰδιοφυεῖς φουσιονωμίας. Αἱ ἰδιογραφαὶ τοῦ ἀρχιδουὲς ἰχνογραφίαι δὲν εἶνε τὸ ἐλάχιστον τῆς βίβλου κόσμημα. Ἀληθῶς οἱ τέως καὶ παρ' Ἑλλήσιν ἀρκεῖς Πάξιοι γίνονται γνωριμώτατοι εἰς τὴν Εὐρώπην, εὐλόγως δὲ πρέπει νὰ σεμνύνονται οἱ ἡτύχησαν νὰ ἀξιωθῶσι τοιούτου καὶ τηλικούτου ὑψηλοῦ καὶ φιλόφρονος ἔρευνήτου, οἷος ὁ τῶν ναυτικῶν εἰδημονέστατος καὶ ἐπὶ συγγραφικῇ δεινότητι ἐπιφανὴς ἀρχιδουὲς Λουδοβίκος Σαλβατῶρ. Τὸ περὶ Παξίων πόνημα εἶνε τὸ δέκατον ὄγδον τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν συγγραμμάτων, ὅσα ἐξέδωκε μέχρι τοῦδε ὁ λόγιος ἀρχιδουὲς.

— Κατὰ τὴν ἐν τῷ Φρεδενσθόργ τελευταίαν διαμονὴν τῆς αὐτοκρατείας τῆς Ρωσίας καὶ τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλίας, δύο Γάλλοι γλύπται, ὁ Gautherin καὶ ὁ Charu, καθ' ὅψλην συγκατάθεσιν τῶν δύο ἐπισήμων δεσποινῶν ἡδυνήθησαν νὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ φυσικοῦ προπλάσματα αὐτῶν. Ἦδῃ ἐν Παρίσις ἐκ τῶν προπλασμάτων τούτων κατασκευάζονται δύο ἀγάλματα, ἅτινα θέλουσι κοσμήσει τὴν πλουσιωτάτην γλυπτροτήκην τοῦ βασιλέως Δανου Ἰάκωσον. Ἡ Τσαρίνα, πεπλασμένη εἰς φυσικὸν μέγεθος, παρίσταται καθήμενη. Φέρει ἐσθῆτα μεγαλοπρεπῆ καὶ τὸ διάδημα ἐπὶ κεφαλῇ· ὅπισθεν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνέριπται ὁ ἐκ τριχάτων πέπλος· τὸν γυμνὸν λαμπρὸν περιβάλλει περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν. Ἡ αὐτοκράτειρα κρατεῖ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα τὰ σχεδιογραφήματα τῶν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων ἅτινα συνέστησε, τὴν δεξιὰν δ' ἀνεγείρει ἐλαφρῶς ἐν συνομίᾳ. Ἦθος μεγαλλοχόας ἀβρᾶς καὶ γλυκύτητος ἀχράτου ἐμπνέει τὴν εὐειδῆ μορφήν τῆς ἡγεμονίδος. Τὸ ἄγαλμα τῆς πριγκιπίσσης τῆς Οὐαλίας ὅπερ εἶνε ἀκόμη ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπεξεργασίας εἶνε παρόμοιον πρὸς τὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς, διαφέρων μόνον κατὰ τὸ ἐνδυμα καὶ τὴν στάσιν. Τὸ δύο ταῦτα ἔργα πιστεύεται ὅτι διὰ ληρῆς ἢ ἁδεῖα νὰ ἐκτεθῶσιν ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τοῦ 1889, ἥτις θέλει συμπίσει πρὸς τὴν παγκόσμιον ἐκθεσιν.

— Ἐπὶ τῷ ἱωβιλαίῳ τοῦ Πάπα οἱ συγγραφεῖς οἱ μετέχοντες τὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς «Βατικανέου Βιβλιοθήκης» ἐκδόσεων, παρέσχον εἰς τὸν Λέοντα ΙΓ' περιφανῆ ἀποδείξιν τοῦ σεβασμοῦ αὐτῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης των ἐπὶ τῇ προστασίᾳ τῆς ὁποίας ἀξιοῦνται παρ' αὐτοῦ διὰ τῆς προσφοράς εἰς αὐτὸν εἰσοσόδος συγγραμμάτων πολυτελῶς ἐκτυπωμένων καὶ εἰκονογραφημένων, ἀφορώντων εἰς τὰς ἐπιστήμας, τὰ γράμματα, τὰς τέχνας, καὶ τὴν γραφογνωσίαν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τῆς «Βατικανέου Βιβλιοθήκης». Μεγαλοπρεπεῖς λεύκωμα συνοδεύει τὴν ἐν λόγῳ προσφοράν, ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ὁποίου ἀναγι-

νώσκεται ἀριέρωσις εἰς ὕψος ἐπιγραφικόν, συνθεθεμένη ὑπὸ τοῦ πατρὸς Τογκιόρη, ἐκ τοῦ τάγματός τοῦ Ἱησοῦ.

— Κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος 1888 θέλει τελεσθῇ ἐν Μονάχῳ διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, εἰς ἣν προσεκληθῇ ἐπιστήμως νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἐκθεσις, ἥτις θέλει διαρκέσει ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1888, ἐπέτῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Βαυαρίας, οὗ ὁ υἱὸς πρίγκιψ Λουδοβίκος ἀπεδέχθη τὴν ἐπίτιμον αὐτῆς προεδρίαν. Ἡ ἐν Μονάχῳ ἐκθεσις ἔχει τοῦτο τὸ ἰδιότροπον ὅτι κατὰ τὸ 1888 συμπληροῦται ἑκατονταετία, ἀρ' ἥς συνεκροτήθη ἐν Μονάχῳ ἡ πρώτη καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, ἐπομένως δι' αὐτῆς δὲ πανηγυρισθῇ καὶ ἡ ἀμφιτετρις αὐτῆς.

— Κατὰ τὸ προσεχὲς ἔαρ καὶ ἐν Βιέννῃ θέλει τελεσθῇ διεθνὴς καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς τσαρκακοστῆς ἀμφιτετριδος τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ.

— Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς Κάτουλλος Mendés ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ Ἑρράνῃ τοῦ Οὐγκὰ libretto μελοδράματος, ὅπερ θέλει μελοποιηθῇ διακεκριμένως Γάλλος μουσουργός.

— Ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας ἀπέστειλεν εἰς τὸν πεινθρόν αὐτῆς, τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον, ὡς δῶρον τῶν Χριστουγέννων προσωπογραφίαν τοῦ συζύγου τῆς, ἣν μόνῃ ἐξεκόνει. Τὸ δῶρον μέχρι διακρύων συνεκλήνησε τὸν γηραιὸν μονάρχην.

— Ὁ Γκουινὸ συνέθετο ἰσχυρῶς πρὸς τιμὴν τοῦ Πάπα ὕμνον ὑπὸ τὸν τίτλον *Oberri!* ὅστις διὰ πρώτῃν φορὰν ἀνεκρούσθη κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐν τῷ Βατικανῷ ἐκθέσεως τῶν ἑθῶν τοῦ ἱωβιλαίου.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Παρίσις ὁ γνωστότατος συγγραφεὺς τῆς *Ωραίας Γαβριέλλας* καὶ συνεργάτης τοῦ Δουμᾶ ἐν τῷ *Κόμῃτι Μοτεχρίστῳ* καὶ ἐν ἄλλοις ἔργοις Αὐγουστος Μακί.

— Ἐν Μαδρίτῃ ἀπεβίωσεν ὁ δημοτικώτατος Ἰσπανὸς μυθιστοριογράφος Ἑμμανουὴλ Γονζαλές.

Ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καθείδρων παρὰ τὰς Θήβας, ὅπου ἐνεργεῖ ἀνασκαφὰς ἡ Γερμανικὴ Σχολή, ἀνευρέθησαν πολλὰ νέα εὐρήματα, ἀξιολογώτατα. Ἀνευρέθη τεμάχιον στήλης ἐνεπίγραφον, παριστῶν ἄνδρα ὀρχούμενον καὶ κρούοντα τύμπανον ὑπερὲν τῆς κεφαλῆς, ταῦροι χαλκοὶ καὶ μολύβδινοι διαφόρων διαστάσεων, πολλὰ ἀγγεῖα καὶ συντήματα ἀγγείων μετὰ γραφῶν, περὶ τὰ 100 μικρὰ ἀγάλματα συντετριμμένα καὶ μὴ, 6 λόντες, 20 χοῖροι καὶ τινα πτηνὰ. Ὡσαύτως προήχθησαν εἰς φῶς καὶ ἄλλα εὐρήματα, τευτῆστιν 95 χαλκοὶ ταῦροι, 112 μολύβδινοι, σιδηρὰ λόγχη κῆρυκος ἐνὸς μέτρον, ἀνάγλυφον ἐν ὀστεῖν στήλῃ, παριστῶν Μάγειρον, πολλὰ πῆλινα συντετριμμένα ἀγάλματα Πανός, Καθείδρων, Διονύσου καὶ ἄλλων μορφῶν, ἀγγεῖον ἔχον γραπτὴν γυναῖκα καθιζήσαντα, πολλὰ ἐνεπίγραφα τεμάχια ἀγγείων, δύο θύλινα προτομαί, πρὸς δὲ τούτοις πῆλινον ἀγγεῖον, ἰδιόρρυθμον, ἔχον ἀντιθέτους ἐπὶ τῆς κοιλίας πλαστὰς μορφὰς γυναικὸς καὶ παγωνοφόρου ἀνδρός.

Διὰ τὴν προσεχῇ Ὀλυμπιακὴν ἐκθεσιν ἀπεφασθῇ νὰ γίνωσι δεκτὰ καὶ ἐκθέματα ἀποστελλόμενα ἐκ μέρους ὁμογενῶν, ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος οἰκούντων καὶ εἰς διάφορα βιομηχανικά ἔργα σχολουμένων.

Σκέψις γίνεται ἵνα τὸ ἐν Πειραιεὶ γυμνάσιον, ἀπὸ τοῦ προσεχούς σχολικοῦ ἔτους, μεταβληθῇ εἰς ἐμπορικὴν σχολὴν, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων, θὰ καταβληθῇ δὲ προσπάθεια ὥστε νὰ ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἡ σχολὴ αὕτη ὡς ἰσοδύναμος πρὸς τὰ λοιπὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους, ἵνα οὕτως ὁ ἐξερχόμενος ταῦτης ἔχῃ τὴν ἐκλογὴν ἢ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς πρακτικὴν τινα ἐργασίαν ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ σπουδὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

— Ὁ παρ' ἡμῶν διατρίβων Γάλλος συγγραφεὺς καὶ ποιητὴς κ. Παῦλος Μαρτιὼν ἀπέρχεται ὅσον οὕτω τῶν Ἀθηνῶν ἀρίστα ἀποκομίζων ἐντυπώσεις, τὰς ὁποίας σκοπεῖ νὰ περιλάβῃ ἐν ἰδίῳ τόμῳ ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του εἰς Παρίσιον. Τὸ βιβλίον ἐν πεζῷ λόγῳ συντεταγμένον, θέλει διαθέσει ὁ κ. Μαρτιὼν διὰ τιμῶν ποιήσεων, ὧν ἀπόγευμα παρέσχεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν διὰ τοῦ χαριστάτου ποιήματος «Ἡγήσῳ», ὅπερ ἐν ἐπισκέψει κατὰ τὸ Κεραμεῖον ἐμπνευσθεὶς, ἐξημέσισεν ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τῆς *Ἐφημερίδος*.

— Έκ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐξεδόθη τὸ 22ον τεύχος τοῦ Corpus Juris Civilis, περιέχον τὰ διάφορα εἶδη τῶν ἀπαιτήσεων (Conditiones sine causa ob turpem causam), τιμώμενον δὲ δραμῆς. Προσεχῶς ἐκ τῶν αὐτῶν καταστημάτων ἐκδίδονται αἱ *Neapoli*, μετὰ σημειώσεων ἐρμηνευτικῶν τοῦ κ. Ἡλ. Λιακοπούλου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρεσκευῆ, 8 Ἰαννουαρίου

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τὸ ζήτημα τῆς ἐνοποιήσεως ὅλων τῶν ἐθνικῶν δανείων πρόκειται νὰ λυθῇ προσεχῶς. Οἱ τραπέζιται κκ. Ree, Ἀλ. Ἐ. Ἰωνίδης καὶ Ἰω. Μπαλῆς, ἀφικνούμενοι ἐξ Ἀγγλίας, θὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς ἀπὸ χρόνου ἥδη ἀρξαμένας μετὰ τῆς κυβερνήσεως διαπραγματεύσεις πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ σχεδίου τούτου. Αἱ διαπραγματεύσεις προέβησαν εἰς σημεῖον εὐχάριστον καὶ αἱ βάσεις κατ' ἀρχὴν ἐτέθησαν, ἥδη δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι. Ἐκ τῆς ἐνοποιήσεως ταύτης πραγματοποιημένης θὰ προκύψῃ ἐλάττωσις τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων ἀπαιτούμενων δαπανῶν πλέον τῶν ἐξ ἐκατομμυρίων.

— Χειμῶν δριμύς ἐνέσκηψε καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα. Ἐν Ἀθήναις αἱ χιόνες ἐκάλυψαν τὰ περίεθρον, ἐφθασαν δὲ καὶ μέχρι τῆς πόλεως.

— Ἡ ἐν Πετρούπολει Ἰαπωνικὴ πρεσβεία ἀνῆγγειλεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ πρεσβευτὴν κ. Μαυροκορδάτον ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας εὐηρεστήθη νὰ ἀπονεύμῃ τὸ ἀνώτατον παράσημον τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου εἰς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Τρικούπη καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν κ. Δραγούμη, τὸ αὐτὸ δὲ παράσημον τρίτης τάξεως εἰς τὸν ἀυλαρχεῦντα κ. Χατζηπέτρον.

— Ἀφίκετο ἐκ Λονδίνου ὁ τραπέζιτης βαρὼνος Φερδινάνδος Ρόσσιλδ ἐκ τῆς ἐπὶ ὅλων περιωνύμου οἰκογενείας. Μετ' αὐτοῦ ἀφίκετο καὶ ὁ ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας κ. Τίρετ Οὐίλσον.

— Ἀφίκετο ὡσαύτως ἐξ Ἀγγλίας ὁ μηχανικὸς κ. Henry Ree, ὁ μέλλων νὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἀγγλικῆς ἐταιρίας, τῆς ἀναλαβούσης τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαίδος λίμνης.

— Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1888 τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως καὶ πληρωμῆς ἐπιταγῶν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ γραφεῖα Χαλκίδος, Λαρίσης, Τρικάλων, Ἀρτης, Μεσολογίου, Ἀργεστολίου, Ζακύνθου, Κалаμών, Σπάρτης, Τριπόλεως καὶ Ναυπλίου.

— Ἡ κυρία Εὐφροσύνη Κασσαδέττη, ἐκκληροῦσα τελευταίαν θέλησιν τοῦ μακαρίτου αὐτῆς συζύγου Δ. Κασσαδέττη ἐδῶρθη εἰς τὸ δημόσιον τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀλμυροῦ τῆς Θεσσαλίας κείμενον ἰδιόκτητον κτήμα τῆς, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀϊδὶν» μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, μηχανῶν, ἐργαλείων γεωργικῶν καὶ ἄλλων χρησίων, εἰς τὴν καλλιέργειαν, ὡς καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχόντων ζώων, ὅπως ἰδρυθῇ γεωργικὴ σχολή, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κασσαδέττειος».

— Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἐπίσημον πίνακα, αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις τοῦ ληξάντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἀνῆλθον εἰς 3,100,000 δραχ., ἀπέναντι 2,949,782 εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1886 καὶ 1,942,345 εἰσπραχθεισῶν κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ 1885. Ἐν ὅλῳ αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις κατὰ τὸ 1887 ἀνῆλθον εἰς 34,635,964 δρ., ἐνῶ τὸ 1886 εἶχον ἀνέλθει εἰς 25,596,835, τῷ 1885 δὲ εἰς 22,404,987.

ΑΔΑΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Μ. Γ. Μ. Μελιτούπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ διετέθησαν συμφωνίᾳ τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ, ὡς λεπτομερῶς ἐγράφηκεν ὑμῖν. — κ. Ι. Τ. Ἰωάννιννα ἔνεγράφηκεν πάντα καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Ὁ κ. Κ. Α. ἐπλή-

ρωσεν ἡμῖν διὰ τὸ ἀντίτιμον τῶν δύο συνδρομῶν. — κ. Π. Ν. Π. Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Τὸ ζητηθὲν φύλλον ἀπεστάλη ὑμῖν. Ἡ ἱστορία τῆς ἱατρικῆς τιμᾶται δραχ. 7 καὶ μετὰ ταχυδρ. 7,50. — Φιλαναγνώστη. Ὁ σκοπὸς τῆς ἱστορίας δὲν εἶνε μόνον ἡ ἀπομνημόνευσις τῶν γεγονότων ἀλλὰ πολὺ ὑψηλότερος. Συγγραφεὺς τις ὀρίζει αὐτὸν ὡς ἑξῆς: «Νὰ διδάξῃ τὸ παρελθὸν οὐ μόνον εἰς τὴν μνήμην ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διάνοιαν, νὰ ἐκιστορήσῃ οὐ μόνον τὰ γεγονότα ἀλλὰ καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτῶν καὶ τὸν σύνδεσμον, νὰ παραστήσῃ ἐπὶ σκηνῆς δρώντας τοὺς ἐπιδράσαντας ἐπὶ τῶν γεγονότων ἀνθρώπους, ν' ἀνεύρῃ καὶ νὰ ζωγραφίσῃ, ὑπὸ τὰ κύρια δνόματα καὶ τὰ μερικὰ συμβάντα, τὴν τύχην καὶ τὰς ἐργασίας, τὰς νίκας καὶ τὰς ἡττάς τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς, ταῦτα εἶνε ἡ μεγάλη τῆς ἱστορίας ἀποστολή.» — κ. Δ. Α. Λητούριον. Ταχυδρομικῶς ἀπαντήσαμεν. κ. κ. Ε. Γ. Σ. Δυρράχιον, Η. Μ. Πάφον, Β. Α. Κιάτον καὶ Γ. Κ. Α. Ροστόβιον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Σ. Α. Παρίσιους. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν ἀπαντήσαμεν. — Κτηματῖα. Οἱ ἀρχαῖοι ἀπέδιδον τὴν εὐρεσιν αὐτοῦ εἰς τὴν θεᾶν Δήμητραν· ἀγνωστος ὅμως εἶνε εἰς ἡμᾶς ἡ καταγωγὴ τοῦ αἵτου καὶ ὁ τόπος ἐνθα τὸ πρῶτον εὐρέθη ἐν ἀγρίᾳ κατὰστασι. — κ. Σ. Σ. Κ. Αἰτωλικόν. Ἐλήφθησαν καὶ παρεδόθησαν τὰ ἀνήκοντα τῷ κ. Δ. Ζ. — Κυρίας Δ. Κ. Γ. Κέρκυραν, Π. Σ. Πρέβεζαν, Ζ. Ι. Κ. Κεφαλληνίαν, Ι. Σ. Α. καὶ Α. Γ. Σύρον, Φ. Σ. Μυτιλήνην, Ν. Σ. Ν. Κόρυστον, Γ. Ι. Χ. Καλάμας, Π. Γ. Π., Θ. Α. Π. Α. Ι. Κ. καὶ Σ. Π. Μ. Κέρκυραν, Σ. Π. Πάτρας, Ι. Β. Θήραν, Α. Φ. Κ. Ἀργοστολίον, Δ. Κ. Κιάτον, Π. Π. Μόναχον καὶ Σ. Ν. Π. Μάντισστερ. Ἐλήφθησαν. — Γραμματικῶν. Τὸ θηλυκὸν εἶνε λέξις τῆς κοινῆς γλώσσης παραγομένη ἐκ τοῦ θηλυκῆς. Τῆς αὐτῆς ῥίζης εἶνε ἡ θηλειά. Ἡ λέξις εὐρίσκεται εἰς τὸν Ἡσίοχον. — κ. Π. Μ. Δ. Σύρον. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἀντιτίμου ἀρκεῖ· οὐδὲν ἄλλο. — κ. Χ. Κ. Πειραιᾶ. Οἱ ἐν ἰδίῳ τεύχει ἐκδοθέντες πίνακες καὶ εἰκόνες τοποθετοῦνται ἐν τῇ οἰκείᾳ ἑκάστου θέσει εἰς τὸ σύγγραμμά κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς δημοσιευομένας ἐν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ ἔργου ἐκδοθέντος τελευταίου τεύχους. — κ. Φ. Δ. Κωνσταντινούπολιν. Τιμᾶται φρ. 18. — Στωϊκῶν. Οὐδὲν ἀκριβέστερον. «Ἡ ματαιότης τὸσον ἐρριζωμένη εἶνε ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε πᾶς ἑκάστος, καὶ ὁ στρατιώτης, καὶ ὁ κτίστης, καὶ ὁ μάγειρος, καὶ ὁ ἀχθοφόρος θέλει νὰ ἔχῃ θαυμαστάς· καὶ αὐτοὶ οἱ φιλόσοφοι θέλουσι θαυμαστάς. Καὶ οἱ κατὰ τούτων γράφοντες θέλουσι νὰ ἔχωσι τὴν δόξαν ὅτι ἐγράψαν καλῶς, καὶ οἱ ἀναγνώσαντες τὰ γραφέντα θέλουσι νὰ ἔχωσι τὴν δόξαν ὅτι τὰ ἀνέγνωσαν, καὶ ἐγὼ ὁ γράφων τὰς γραμμάς ταύτας ἔχω ἕως τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην». Οὕτω κηρύττει ὁ Πασχάλ.

ΑΙΚ. ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Τὸ βιβλίον τῶν μικρῶν μας, ἀναγνωσματάριον διὰ παιδιὰ 6—8 ἐτῶν. Δραχ. 1,25. Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 1,35.

Ἡ τέρψις τῶν παιδίων, διηγήματα διὰ παιδιὰ 7—9 ἐτῶν. Δραχ. 1,75. Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 2.

Εἰκόνες τοῦ παιδικοῦ βίου, διὰ παιδιὰ 8—10 ἐτῶν. Δραχ. 1,50. Μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 1,70.

Πραγματεία περὶ τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος. Ὁδηγία πρὸς κατανόησιν τοῦ συστήματος τούτου. Δραχ. 2.

Ἐξεδόθησαν ἄρτι

Ρυθμικὰ παίγνια κατὰ τὴν Φροβελιανὴν μέθοδον διὰ τε τοὺς Νηπιακοὺς Κήπους καὶ τὰ μαθήματα τῆς Γυμναστικῆς. Ποίησις καὶ μουσικὴ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Κατακουζηνοῦ. Τεύχος πρῶτον. Τιμᾶται δραχ. 1,25. Μετὰ ταχυδρ. 1,40.